QUILOMBISME
Lluitar per les illes autosuficients en un mar d'opressió

En kimbundu, una llengua bantú de la zona occidental de l'À frica central, la paraula *kilombo* significa «campament de guerra». A Brasil, un *quilombo* és un territori rebel autònom fundat per persones esclavitzades que havien aconseguit escapar-se. El tràfic d'esclaus del Regne de Portugal va desplaçar uns 5,8 milions d'africans, la majoria del centre i l'oest del continent, fins al Brasil contra la seva voluntat, en el que és el desplaçament forçat de persones més gran de la història. Les revoltes secessionistes d'altres regions van donar lloc a termes anàlegs a *quilombo*, com *palenque* o cimarronatge. Avui, al Brasil, hi ha encara centenars de *quilombos*, amb una cultura polifacètica que és filla del coneixement ancestral que aquestes comunitats van dur des dels seus territoris d'origen.

El dramaturg i acadèmic brasiler Abdias do Nascimento definia el quilombisme com una cosmovisió que «integra una pràctica d'alliberament i assumeix el control de la pròpia història». Entès d'aquesta manera, el panafricanisme no és universal, com en la Négritude, ni paral·lel als corrents dominants occidentals, com en el garveyisme. Potser la millor manera d'imaginar-lo és com un arxipèlag plural de resistència localitzada. Els seus seguidors, els *quilombolas*, beuen d'ensenyances indígenes i dissidents. Aquests sabers continuen influint, avui, en la cultura de les comunitats brasileres i de la seva diàspora arreu del món.

QUILOMBISMO
Luchar por islas autosuficientes en un mar de opresión

En kuimbundu, una lengua bantú presente en la región occidental centroafricana, la palabra *kilombo* significa «campamento de guerra». En Brasil, su traducción, *quilombo*, designa un territorio rebelde autónomo fundado por personas esclavizadas que lograron escapar de su condición. La trata de personas que lideraba Portugal forzó a unos 5,8 millones de africanos a viajar a Brasil contra su voluntad; el mayor comercio de personas esclavizadas del mundo. Estas comunidades procedían sobre todo de la región occidental centroafricana. Las revueltas secesionistas en otras geografías dieron lugar a términos análogos a *quilombo*: *palenque*, cimarronaje. Hoy en día, hay cientos de *quilombos* en Brasil y la polifacética cultura de esos lugares se debe a las referencias culturales que estas comunidades trajeron desde sus territorios de origen.

El dramaturgo y académico brasileño Abdias do Nascimento definió el quilombismo como una cosmovisión que «integra una práctica de liberación y asume el control de la propia historia». El panafricanismo imaginado así no es entonces universal, como en Négritude, ni paralelo a corrientes dominantes occidentales, como en el garveyismo. Quizá lo mejor sea concebirlo como un archipiélago plural de resistencia localizada. Sus seguidores, o *quilombolas*, valoran las enseñanzas indígenas y disidentes. Esos saberes continúan determinando la cultura de los pueblos de Brasil y de su diáspora en el mundo.

QUILOMBISMO
Fighting for Islands of Self-Sufficiency in a Sea of Oppression

In Kimbundu, a Bantu language spoken in west-central Africa, the word *kilombo* means "war camp." In Brazil, the related word, *quilombo*, refers to a self-governing rebel territory established by enslaved people who escaped bondage. The Portuguese slave trade transported roughly 5.8 million Africans to Brazil – the largest forced migration in world history – most from west-central Africa. Secessionist revolts in other regions gave rise to related terms such as *palenque* and *marronage*. Today there are hundreds of *quilombos* in Brazil, and the rich, multifaceted cultures of these communities are deeply rooted in the ancestral knowledge carried from their territories of origin.

The Brazilian playwright and scholar Abdias do Nascimento defined Quilombismo as a worldview, "integrating a practice of liberation and assuming the command of one's own history." Pan-Africanism conceived as such is therefore neither universal, as in Négritude, nor parallel to the dominant Western mainstream, as in Garveyism. Perhaps it would be best conceived as a plural archipelago of localized resistance. Its followers, or *quilombolas*, draw on Indigenous and separatist teachings, wisdom that continues to shape the culture of Brazilian communities and their diaspora worldwide.